

[Frederik Lynge.]

ningstallet er der flere blinde i Grønland end i Danmark. Af disse 49 helt blinde boede sidste efterår kun 8 på alderdomshjemmene i henholdsvis Upernavik, Godthaab og Julianehaab, men flere vil selvfølgelig komme på alderdomshjem, efterhånden som sådanne hjem opføres i andre byer i Grønland, og så vil disse mennesker blive passet og plejet under tryggere sociale forhold end i dag, da de er henvist til at bo hos deres slægtninge, som ofte har store forsørgerpligter; der er jo ingen andre steder at anbringe dem end netop på alderdomshjemmene, hvilket det grønlandske landsråd fra tidligere tid er fuldt opmærksom på. Landsrådet ville helst opføre aldersdomhjem i alle kommuner, og det stiller hvert år et vist beløb af rådets midler til rådighed herfor, men andre foranstaltninger med hensyn til forbedring af blindes forhold er, såvidt mig bekendt, ikke tilvejebragt i Grønland.

I relation til lovforslagets § 10 ville jeg finde det nødvendigt, og jeg anbefaler stærkt, at der i Grønland snarest ansættes en konsulent, der kan bistå lægerne og andre, der har med denne sag at gøre, med oplysninger om de blindes og de stærkt svagsynedes forhold i hvert enkelt tilfælde. Hvad angår øjenlægehjælp til Grønland, mindes jeg en sag, som det grønlandske landsråd for nogle år siden drøftede som forespørgsel i rådet, hvorefter der rettedes henstilling til myndighederne hernede om, at det var ønskeligt, at en øjenlæge hvert år berejste Grønland, eller at der eventuelt ansattes en sådan læge i landet. Der har ganske vist — med års mellemrum — været sendt øjenlæger til Grønland allerede i tidligere tid, men såvidt mig bekendt er det ikke blevet til en årlig tilbagevendende begivenhed, og heller ikke ansættelse af en øjenlæge har fundet sted. Jeg er også vidende om, at formanden for Dansk Blinde-samfund hernede med allerstørste interesse omfatter de grønlandske blindes og stærkt svagsynedes forhold.

Man må jo huske på, at i hvert fald den mandlige erhvervsdrivende grønlander, der til stadighed sommer og vinter igennem færdes på havet i båd eller kajak, eller som med hundeslæde er på fangst og fiskeri, ofte er udsat for hård kulde, blæst, snetykning og meget andet, samt om foråret, på isfangst, for stærk sol, sne og is, der kan medføre sneblindhed, hvorved han kommer til at anstrenge sine øjne så meget, at han kan pådrage sig blindhed eller blive meget, meget stærkt svagsynet.

Med disse ord mener jeg at have sagt lidt om de også i Grønland ulykkeligt stillede menneskers forhold og skæbne — baggrunden for, at vi to grønlandske repræsentanter er enige om at støtte lovforslagets vedtagelse ved tredje behandling.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne rette en hjertelig tak til udvalget for dets enstemmige tilslutning til lovforslaget, og jeg takker også gerne det ærede medlem hr. Frederik Lynge for hans tilslutning dertil. Også jeg er glad ved, at denne lovgivning ved kgl. anordning kan sættes i kraft for vore medborgere i Grønland og, efter forhandling med det færøske hjemmestyre, også for Færøerne.

De spørgsmål, det ærede medlem hr. Frederik Lynge rejste, skal jeg have min opmærksomhed henvendt på, når vi nu går videre med behandlingen af de problemer, der omfattes af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1—4, ændringsforslag nr. 1, § 5, således ændret, §§ 6 og 7, ændringsforslag nr. 2, § 8, således ændret, §§ 9—22, ændringsforslag nr. 3 og § 23, således ændret, *vedtoges uden afstemning.*

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.